

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.372 van 16 februari 2000
in de zaak A. 41.287/X-8201.**

In zake : Erna VAN LAERE,
wonende te 2700 SINT-NIKLAAS,
Rietvelde 16

tegen :

de stad SINT-NIKLAAS.

tussenkommende partijen :

1. de n.v. AMIC,
 2. de n.v. FRIGORO,
- gevestigd te 2700 SINT-NIKLAAS,
Industriepark Noord 21.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Erna VAN LAERE op 18 september 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 26 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas waarbij aan de n.v. AMIC de bouwvergunning wordt verleend voor het uitbreiden van diepvriesgebouw en stapelplaats op een perceel gelegen te Sint-Niklaas, Industriepark-Noord 21;

Gelet op het arrest nr. 33.372 van 9 november 1989 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van de n.v. AMIC en de n.v. FRIGORO van 12 oktober 1989;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1989 die de tussenkomst van de n.v. AMIC en de n.v. FRIGORO toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 7 juli 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SEBREGHTS, die in opvolging van Advocaat L. TRUYENS verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partijen opwerpen dat het beroep te laat is ingesteld; dat zij aanvoeren dat verzoekster reeds op 28 juni 1989 kennis had van het bestaan van een bouwvergunning, daar op die dag een procedure kort geding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde werd gevoerd tussen de n.v. FRIGORO en de burens waaronder

verzoekster, en de n.v. FRIGORO de bestreden bouwvergunning samen met de bouwplannen aan de rechtbank en aan de partijen heeft voorgelegd;

Overwegende dat bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of ervan kennis konden hebben, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize inzage van te nemen; dat op derden belanghebbenden de verplichting rust om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van het hen wettelijk toegekende inzagerecht; dat deze termijn ingaat de dag waarop zij, aan de hand van wat zij kunnen vaststellen op de plaats waar de vergunde bouwwerken worden uitgevoerd, zich ervan rekenschap dienen te geven dat krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, voor de uitvoering van die werken een bouwvergunning vereist is, en dat zij bijgevolg redelijkerwijze moeten of kunnen veronderstellen dat een vergunning is afgegeven; dat het zaak is van de partij die opwerpt dat de verzoeker kennis had of had kunnen hebben van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren;

Overwegende dat terzake de beschikking van 26 juni 1989 van de Voorzitter van de rechtbank niet gewaagt van een verleende bouwvergunning maar van een bouwaanvraag; dat voorts de aanvraag op 26 juni 1989,

d.i. de dag van de terechtzitting bij het stadsbestuur werd ingediend; dat zij nog dezelfde dag door het college van burgemeester en schepenen werd ingewilligd; dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat verzoekster van die beslissing ook diezelfde dag nog kennis heeft gekregen; dat van haar verklaring dat zij eerst op 23 augustus 1989 van de bestreden beslissing kennis kreeg geen afdoend tegenbewijs wordt geleverd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het derde middel luidt als volgt :

"(...) dat de stad Sint-Niklaas :

Een bouwvergunning heeft afgeleverd met miskenning van artikel 12 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de Stedenbouw en met miskenning van het bijzonder plan van aanleg betreffende het terzake bedoelde industriepark;

Doordat :

Zij bij het verlenen van de vergunning heeft toegelaten dat de n.v. AMIC of FRIGORO gebouwen zouden oprichten tot op 15 meter van de perceelsgrens;

Dan wanneer :

De bouwvrije zone voorzien in het plan gevoegd bij het Bijzonder Plan van Aanleg, in de mate zulks op het plan, dat in het bezit is van de Stad Sint-Niklaas ernstig kan worden gemeten, zeker meer beloopt dan 15 meter.

Er een discrepantie is tussen het oorspronkelijk uitgegeven gewestplan en de exemplaren die daarvan thans worden verkocht en wel in verband met het al of niet in het industriepark begrepen zijn van de weg, die langs de noordelijke zijde loopt en het verlengde daarvan.

Luidens het oorspronkelijk gewestplan, bedoelde weg en het verlengde daarvan niet tot het industriegebied behoren.

De bouwvergunning betrekking heeft op een gebied dat minstens voor het grootste deel krachtens het Gewestplan deel uitmaakt van een industriegebied dat blijkens art. 7.2. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, een industriegebied een bufferzone, zijnde een landelijk groengebied, moet omvatten. (...)

Waar het bijzonder plan van aanleg van het industriepark de aard van de in te planten industrie niet

vermeldt, men mag aannemen dat zelfs milieubelastende nijverheden er kunnen worden ingeplant die Bufferzone, blijkens de toelichtingsnota gevoegd bij dat K.B., minstens 50 meter moet belopen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Er bestaat zeker geen discrepantie tussen het oorspronkelijk uitgegeven gewestplan en de uittreksels ervan die door het Stadsbestuur worden verkocht. (Deze uittreksels werden immers vervaardigd door dezelfde firma die het oorspronkelijke gewestplan hebben uitgegeven). Volgens dit gewestplan is de weg die langs de noordelijke zijde van het industriepark gelegen is, eveneens opgenomen binnen de industriezone.

Voor wat betreft de bufferzone vastgelegd in de voorschriften van een gewestplan bepaalt artikel 16 van de wet op de Stedenbouw dat wanneer een streek-, gewest- of algemeen plan bestaat, het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, en ze aanvult. Het kan er desnoods van afwijken";

Overwegende dat de tussenkomende partijen antwoorden :

"(...)

De bouwvergunning juist tot doel heeft werken uit te voeren met het oog op de inperking en zelfs volledige opheffing van de geluidshinder waarover de burenen zich tot op heden hebben beklaagd;

De zone welke thans zal worden bebouwd werd tot op heden aangewend als niet overdekte los- en laadruimte, dewelke thans zal worden overbouwd met isolerende materialen;

Er is dus geen sprake van uitbreiding van de activiteiten, enkel van het overdekken en inkapselen van de bestaande openluchtactiviteiten teneinde de burenhinder voor de toekomst te vermijden;

(...)"

Overwegende dat het bouwperceel is opgenomen in het bijzonder plan van aanleg "Nijverheidszone nr. 6" van de stad Sint-Niklaas, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 17 april 1962; dat het gebied bestreken door het bijzonder plan van aanleg door het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is bestemd tot industriegebied; dat

de verwerende partij een onduidelijk exemplaar heeft neergelegd van het bijzonder plan van aanleg; dat zij een even onduidelijk exemplaar van de bouwplannen heeft neergelegd; dat er niet uit blijkt dat zij horen bij het bestreden besluit; dat er evenwel geen betwisting lijkt te bestaan over het feit dat het bouwperceel in zoverre het in de "strook met bouwverbod (privaat groen)" van het bijzonder plan van aanleg is gelegen, op 2 meter na volledig wordt geasfalteerd om te dienen als manoeuvreerruimte voor vrachtwagens; dat de bestreden beslissing het bijzonder plan van aanleg alleszins in zoverre schendt; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 26 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas waarbij aan de n.v. AMIC de bouwvergunning wordt verleend voor het uitbreiden van diepvriesgebouw en stapelplaats op een perceel gelegen te Sint-Niklaas, Industriepark-Noord 21.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.